

عنوان مقاله:

نقش مد پایدار در به کارگیری طراحان جوان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس علمی رهیافت های نوین در علوم انسانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

یگانه دوستی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی پارچه و لباس

علی محمودی عالمی - استاد دانشگاه موسسه آموزش عالی و غیرانتفاعی مارلیک

خلاصه مقاله:

مد سازگار با محیط زیست یا مد پایدار (پایداری منابع زیست محیطی)، که مد دوستدار محیط زیست نیز نامیده می شود، شیوه خاصی از طراحی است و به عنوان قسمتی از فلسفه طراحی شناخته می شود که بر پایه مبانی زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی بنیان گذاری شده است و هدف آن ایجاد سیستمی در طراحی است که خود را در برابر محیط زیست و اجتماع مسئول می داند. مد پایدار بخشی از روند بزرگ طراحی سازگار با محیط زیست به شمار می رود، که مطابق آن محصول، با در نظر گرفتن اثرات زیست محیطی و اجتماعی که به جا خواهد گذاشت ساخته می شود و سعی این روش طراحی بر این است که تا حد امکان تاثیرات تخریب کننده عملکردهای انسانی در محیط طبیعی کاهش یابد. مد پایدار، تلاشی است که طراحان لباس برای ایجاد تعادلی بین اقتصاد، محیط زیست، جمعیت و مد پایدار انجام داده اند. طراحان لباس، به این نکته تاکید دارند که به منظور ایجاد پایداری در حوزه مد و لباس، باید توجه داشت که فرآیند استفاده از اهمیت بیشتری برخوردار است و اخیرا گرایش به کار در حوزه مصرف کننده را بیشتر کرده اند. در این پژوهش پس از مرور پیشینه و تعاریف طراحی پایدار، اوضاع موجود صنعت مد و لباس بررسی شده است. سپس با بررسی تعدادی از نمونه های موفق، راهبردهای پایداری و ارزش های مرتبط که در آن ها مشترک بوده استخراج و دسته بندی شده است. همچنین راهبردهای ارائه شده، این پتانسیل را دارند که قوانین صنعت مد و لباس را شکسته و به تغییر ماهیت رقابت بپردازند.

کلمات کلیدی:

مد پایدار، طراحان لباس، مد و لباس، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288002>

